

Tale om at anlægge en Bane fra Jaaborg til Ringe, henvendte man sig til det jydskke Jærnbaneselskab og spurgte, om de vare vilige til at søge Koncession paa denne Bane og anlægge den paa samme Vilkaar, hvorpaa de i sin Tid anlagde Banen fra Ddenise til Svendborg, og dertil svarede Selskabet den Gang, at dette kunde de ikke indlade sig paa, fordi de ikke kunde skaffe saa mange Penge til Veje, men hvis Staten foruden at give det samme Tilskud til Banen, som den i sin Tid gav til Ddenise—Svendborgbanen vilde yderligere anbringe et Laan i denne Bane, der, saavidt jeg huster, var 125,000 Kr. pr. Banemil, vilde Selskabet bygge den og forrente og afdrage dette Laan med 5 pCt. Det havde for saa vidt ikke været saa ufordelagtig en Forretning for Statskassen, der ikke plejer at faa saa store Renter af sine Penge. Det vilde man dog ikke, men foretrak selv at bygge Banen fra Jaaborg til Ringe under Jorudsaetning af, at det jydskke Baneselskab lovede at overtage den, hvad det, som bekendt ogsaa gik ind paa mod at svare en Afgift af 3 pCt. af Anlaegskapitalen, naar dog Ekspropriationen undertoges. Nu forholder Spørgsmaalet sig altsaa saaledes, at Landstinget i Hjør vedtog denne Bane som Statsbane, og det ærede Medlem vilde ikke tilraade, at Tinget tager anden Stilling end da, men Spørgsmaalet bliver nu, hvor stort et Tilskud der skal ydes, og der anstillede det ærede Medlem en Mængde Betragtninger over Tilskuddene til Baner i forskellige Egne og til forskellige Tider og kom saa til det Resultat, at han vilde indtrængende anbefale Landstinget at vende tilbage til det Tilskud, der tidligere er forlangt, nemlig 80,000 Kr. pr. Banemil, medens man for de andre Baner, som for Djebløkket behandles, har sat Tilskuddet til 40,000 Kr. Det ærede Medlem søgte at imødegaa den Betragtning, som gentagne Gange er kommen frem, den nemlig, at det er urigtigt, at man indfører forskellige Principper med Hensyn til Tilskuddet fra de paagældende Egne, idet de Principper, som ere blevne bragte i Anvendelse ved Slagelse—Kæstvedbanen og Korsørbanen ere saa forskellige fra det Princip, man nu vil bringe i Anvendelse ved denne Bane, som ligger de andre saa nær, kun paa den anden Side af Store Bælt. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at dette Tilskuds-spørgsmaal i det hele taget har været noget varierende, idet man snart har forlangt for meget, snart har forlangt for lidt; snart har man ogsaa faaet mere og snart mindre. Til Næstøns—Banen fik man 90,000 Kr. pr. Banemil, til Jaaborg—Banen

80,000 Kr., til visse jydskke Baner 25,000 Kr., men da man nu kom til Sjælland, og der overhovedet blev Tale om Tilskud, forlangte man da 80,000 Kr. pr. Mil? Nej, man lod sig prutte af saaledes, at Tilskuddet gik ned til 40,000 Kr. pr. Mil. Dette, at man til forskellige Tider har nøjedes med forskellige Tilskud, synes mig ikke at tale for, at man ubetinget for denne Stump Bane ovre paa Fyn skal fastholde Fordringen om, at der ubetinget skal være et Tilskud af 80,000 Kr. pr. Mil, og man skulde, mener jeg, navnlig ikke gøre det denne Tid, da saamange Jærnaneanlaeg ere under Diskussion. Dette Baneprojekt er et gammelt Projekt. Det blev, som jeg allerede har nævnt, antydet i Loven af 1879 om Jaaborg—Ringebanen, og det har altsaa nu i 14 Aar gentagne Gange været til Behandling i Rigsdagen. Naar det nu er kommet frem igen saamtidig med den hele Række andre Baneforslag omkring i Landet, forekommer det mig at være noget smaaligt, om man ubetinget vil fastholde en Højde af Tilskuddet til denne Bane, som sandsynligvis vil medføre, at Banen trods den lange Historie, den har, dog ikke kan gennemføres. Det har i ethvert Tilfælde været meget bestemt udtalt fra Svendborg Amtsrads Side, at saa stort et Tilskud vilde der ikke kunne tilvejebringes, og den Grund, at der en Gang var tilvejebragt et lignende Tilskud til Banen Jaaborg—Ringe, synes mig ikke at kunne berettigede til at forlange, at netop samme Tilskud skal gives igen. Hvis dette Tilskud i og for sig er for højt for Egnen og ogsaa for højt i Sammenligning med, hvad der gives i Egne paa Sjælland, der ere ganske ligestillede med de fynske Egne, skal man ikke forlange det, og det, at der engang er givet for højt et Tilskud, synes mig ikke at berettigede til igen at forlange et lige saa stort Tilskud, og navnlig skal man ikke, naar det er de samme Beboere og det samme Amt, der er Tale om nu, og som den Gang betalte for højt et Tilskud, sige, at nu have de den Gang betalt for højt, og naar de nu ville have den anden Bane, maa de betale et større Tilskud, end der ydes andre Steder i Landet, f. Eks. paa den anden Side af Store Bælt. Vi drøfte nu i disse Dage Spørgsmaalet om en Kystbane til Helsingør, og der er ogsaa forlangt fra Folketingets Side et Tilskud af 40,000 Kr. Der blev fra det ærede Medlem, der nu talte, stærkt betonet, at man slet intet Tilskud burde forlange ved denne Bane. Jeg kan ikke sige andet end, at naar man stiller sig paa den Maade at man siger: For Fyn skal der ubetinget ydes 80,000 Kr. pr. Mil; i det